

ÚSTAV UMĚNÍ A DESIGNU
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Ústav umění a designu
studijní referát
②

KOPIE SE SHODUJE S ORIGINÁLEM.
OVĚŘILA STUDIJNÍ REFERENTKA UUD.

Protokol o hodnocení bakalářské práce – diplomové práce *)

Název práce: Šperk pro budoucnost

Práci předložil(a) student(ka): BcA. Kateřina Reichová

Studijní obor a specializace: Design kovu a šperku

Hodnocení vedoucího práce

Práci hodnotil(a): prof. akad. soch. Vratislav Karel Novák

- 1. Cíl práce**
(a jeho naplnění): Práce byla dokončena v rozměru 1 :1 takže tím byl cíl práce splněn.
- 2. Technologická specifika :** Použití nerezových plechů a trubek v oblasti šperku je výjimečné. Také lentikulární folie jsou zřejmě použity v této oblasti poprvé. Zpracování daných materiálů je vynikající.
- 3. Přínos práce pro daný obor :** Definování šperku přímo na tělo a jeho interakčnost
- 4. Silné stránky díla**
- 5. Slabé stránky díla**
- 6. Hodnocení a navrhovaná známka**
(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Podívám – li se zpět na tvorbu Kateřiny Reichové v období jejího tříletého magisterského studia, jednoznačně u mne vítězí výsledky klauzur v roce 2011. Jedná se o tělesný šperk s názvem IO a MOARÉ – inspirační brýle pro Zaha Hadid.....Ale možná právě tam se skrývá počátek problémů, které kulminovaly ve státní magisterské práci : SIGNALIX - šperk pro budoucnost. Je to jakési rozdvojení vytvořeného díla, na výchozí představy tvůrce o jeho smyslu a jeho následná presentace. Asi nemá cenu se přít, jestli se nasazením brýlí více přiblížím k podstatě díla architektky, nebo jestli bude Zaha Hadid půjčovat brýle jiným architektům, aby si je coby halucinogenní drogu nasazovali, aby si „obohatili pohled na šedivý svět, nebo si tím pomáhali při hledání nových nápadů?“..... V každém případě, bez ohledu na fabulaci důvodů ke vzniku a smyslu díla, má celá kreaace brýlí jasně nezpochybnitelný futuristický podtext a ve svém výsledku je nová a účinná.

Nejinak tomu mohlo být i u objektu SIGNALIX.....Rozhodně fotodokumentace vzniku modelu a technické náčrty, přibližující se projektům Leonarda da Vinciho, jsou zajímavé. Bohužel u Kateřiny Reichové postupně ztrácejí na přesvědčivosti, da Vinciho, opravdu futuristických experimentálních zařízení.... Kateřina Reichová chtěla vytvořit objekt na vysílání a přijímání paranormálních energií, ale ten se nakonec stal zbytnělou karikaturou glorioly, kombinovanou s chvostem páva! Vysílací a přijímací antény mají svou technickou logiku a tu nelze beztržně obejít. Fotografie rozpracovaného díla státnice přesto dávaly ještě naději na možná překvapení....Ale snaha vytvořit něco krásného, až slušivého, se ve svých výrazových prostředcích uchýlila k nepřesvědčivým formám s mechanicky nedůvěryhodným řešením. Ta nejasnost určení a nadbytek efektů byla nakonec ještě podtržena v dokumentaci diplomové práce, nulovou sebereflexí příliš živočišné polo svlečené modelky, která gestem rukou i mimikou neúčastného obličejce, kolizi ještě potvrdila. To je navíc ještě podtrženo totálně nezajímavou fotografií v jakémsi ateliérovém inertním prostoru.

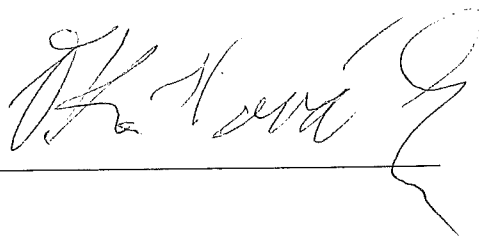
- Ale jsou tam i snímky opravdu zdařilé, například dva snímky, kdy je žena s objektem šperku fotografována v modrém světle přes polopropustnou folii a potom snímek, na podlaze klečící meditující ženy, fotografované zezadu. V těchto snímcích ani nevadí, že tam chybí, – v obhajobě inzerovaný „sen o oblékání do zcela odlišných materiálů....“

Problém SIGNALIXU vidím také v jeho velikosti a to ani ne tak ve vztahu člověk – objekt, jako k vyzývavě obhajované science fiction představě o budoucnosti. V této souvislosti nedokážu ani při nejlepší vůli pochopit, proč dnešní úpěnlivá snaha po miniaturizaci veškeré komunikační techniky, bude v budoucnosti tak zbytnělá, že nám bude překážet nejen v komunikaci, ale i při běžném pohybu. Jestliže v minulých stoletích měli andělé jako dopravní prostředek křídla, viděl jsem film o Arabele a tam jim stačilo otočit prstenem. Snad by se dal dílu přiznat smysl rekvizity? Určitě při určitém aranžmá by takovouto funkci plnit mohl. To je ostatně patrné ze dříve jmenovaných snímků. Když Kateřina Reichová na závěr své práce vytvořila reklamní spot z celé série fotografií, v němž se jednotlivé snímky prolínají, přiblížila se svému záměru asi nejvíce.

Známka: DOBŘE

Datum: 13.května 2013

Podpis:

*) Nehodící se škrtněte

Pozn.: Při nedostatku místa přiložte nový list

Tisk oboustranný